

**"Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes" (Mat 5, 4)**

Hvem har ikke grædt i løbet af sit liv? Vi kender alle sammen mennesker, som har grædt bitre tårer på grund af deres smerter. I dag, når massemedierne i vore hjem viser billeder fra hele verden, tromles vi ned af en strøm af lidelse som vi risikerer at vænne os til og at blive hårdhjertede over for.

Også Jesus har grædt. ¹ Han kendte til sit folks lidelse; et folk, der var blevet offer for en udenlandsk besættelsesmagt. Mange syge, fattige, enker, forældreløse, udstødte og syndere strømmede til ham for at lytte til hans helbredende ord og for at blive raske på sjæl og legeme.

I Mattæusevangeliet er Jesus Messias, den der opfylder Guds løfter til Israel, og derfor forkynder han:

"Salige er de, som sørger, for de skal trøstes"

Jesus er ikke ligeglad med vore prøvelser. Han træder personligt til for at helbrede vort hjerte fra egoismens hårdhed, for at udfylde vor ensomhed og for at give styrke til vor handling.

Chiara Lubich skrev følgende kommentar til samme Livets ord i 1981: *"Med disse ord ønsker Jesus ikke, at de ulykkelige skal bære deres skæbne med resignation ved at love dem en fremtidig belønning. Han tænker også på nuet, for Gudsriget er her allerede selvom det ikke er på en definitiv måde. Gudsriget er til stede i Jesus selv, som har overvundet døden ved at genopstå fra et særdeles smertefuldt endeligt. Og Gudsriget er også til stede i vores kristne hjerter: Gud er i os. Treenigheden har taget bolig i os, og derfor kan denne saligprisning virkeliggøres allerede nu.*

Lidelsen kan måske vare ved, men nu findes der en ny styrke der hjælper os med at bære livets prøvelser og med at hjælpe andre i deres sorger. Nu kan vi se lidelsen med Jesu øjne og ligesom ham acceptere dem som et middel til frelse." ²

"Salige er de, som sørger, for de skal trøstes"

Med Jesus som lærer kan vi opdage hvordan vi kan vidne om og være redskaber for Faderens milde og skabende kærlighed. Sådan opstår en ny verden hvor den menneskelige sameksistens helbredes fra bunden af og hvor Guds nærvær, som er en uudtømmelig kilde til trøst, kan tørre enhver tåre.

Lena og Philippe fra Libanon delte deres erfaring på følgende måde med vennerne fra deres kirkelige kommunitet: *"Kære alle, tak for jeres Påskehilsener i dette specielle år. Vi har det godt og forsøger at holde afstand til virussen. Men fordi vi har travlt med projektet "Parrainage Liban", ³ kan vi ikke altid blive hjemme. Ca. hver anden dag tager vi ud for at bringe forsyninger til hårdt trængte familier. De har brug for penge, tøj, mad, medicin, osv. Inden COVID- pandemien var Libanons økonomi allerede meget dårlig, men nu, ligesom i resten af verden, er det blevet endnu værre. Men Guds forsyn mangler ikke! I sidste uge nåede den os gennem en libaneser, der bor i udlandet. Han bad Lena om at sørge for, at tolv familier kunne få et fuldt måltid tre dage om ugen, i hele april måned. For os var det en smuk bekræftelse på Guds kærlighed, som ikke lader sig overgå i storsindethed."*

Letizia Magri

¹ Se Joh 11, 35; Luk 19, 41.

² Chiara Lubich, Livets Ord november 1981.

³ Lena forklarer: "Projekt "Parrainage Liban (Fadderskab Libanon)" opstod i 1993 med at en gruppe familier som efterlever Livets ord, hjalp en mor med fem børn, hvis ægtefælle sad i fængsel. Indtil nu har vi kunne hjælpe cirka 200 familier fra forskellige religioner i hele Libanon. Vore medarbejdere gør alt for at disse familier kan blive selvhjulpne. De besøger dem i deres hjem, de hjælper dem med at finde husly og arbejde, de giver lektiehjælp. Selv bliver vi støttet af cirka hundrede mennesker og virksomheder der tror på vores projekt."